

WASHINGTON, D.C. — Bela hiša je v posebni izjavi izrazila "razočaranje" nad novo delovno pogodbo v industriji aluminija, ki daje delavstvu tekom treh let skupno povišanje plač za 31% in ki je prisilila podjetja, da so dvignila ceno aluminija za 6%. Izjava svari Jeklarsko unijo, da bi pri sklepanju svoje nove kolektivne pogodbe sledila temu zgledu.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland, Ohio 44108

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Managing Editor: Mary Debevec

NAROCNINA:

Za Združene države:

\$16.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece

Petkova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$16.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months

Friday edition \$5.00 for one year

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

83

No. 107 Weds., June 2, 1971

Ko res bil brat bi bratu brat

Do različnih gledanj na posamezna vprašanja, do različnih sodb in mnenj pride nujno v vsaki sredini, v vsaki družbi. To je naravno, ker smo pač ljudje različni po svoji naravi. Vsak ima svojo glavo, da z njo misli, vsak svojo vest, da se po njej odloča med dobrim in zlom. Če bi bili na svetu vsi ene misli, bi bilo na njem več sloge, več miru, toda tudi neznansko veliko puščobe in dolgočasja. Različnost sama po sebi torej ni slaba, prav tako ni nujno slaba različnost mnenj in stališč; je preje koristna, ker pomaga do boljše presoje položaja, do treznejše sodbe in s tem tudi do stvarnejše in modrejše odločitve.

Nekdaj smo imeli za krščansko družbo in sredino načelo: **Edinost v nujnem, svoboda v dvomljivem, v vsem pa ljubezen!** Kjer smo se tega vodila držali, je bilo življenje prijetno, ni bilo preprirov, ampak samo razprave, ni bilo osebnega sovraštva zaradi različnih gledanj, ampak je v vsem vladala bratska ljubezen, bili smo res drug drugemu bratje!

Slovenci smo se radi hvalili s svojo vernostjo, s svojim katolicizmom, z mirnostjo in preudarnostjo, ki naj bi bili lastni našemu narodu. Državljanjski bojov in vojn nismo poznali, poznali smo le turške vpade, kmetske upore, drugače pa smo bili pohleven, miren rod, ki je bil voljan dati Bogu, kar je bilo božjega, in cesarju, kar je bilo cesarjevega.

Ko je koncem preteklega stoletja prišlo v Slovenijo do svetovne nazorne cepitve duhov, je začelo med obema taboroma rasti nasprotovanje, ki je postopno prešlo v sovraštvo. Ko se je to v novih razmerah v Jugoslaviji delno uнесlo, zlasti v mlajšem rodu, so znova zanesli med nas fanatizem, ki je posebno v času druge vojne in revolucije pokazal vso svojo strahotno škodljivost in povzročil na tisoče in tisoče smrti, ko je prenehal biti brat bratu brat...

Nasprotniki komunizma in rdeče revolucije so ob koncu druge svetovne vojne zapustili svojo domovino in šli iskati svobodo v široki svet. Stiska jih je vezala v skupnost, v kateri je vsakdo znal in moral potrpeti s svojim bližnjim, če naj bi bilo življenje znošno. Taborišča so se izpraznila, njih prebivalci so se razšli po vsem svetu. Če so se kje kdaj sestali, so bili veseli drug drugega in se kar niso mogli raziti. Vsakdo je mislil in se spominjal le prijetnih ur skupnega življenja, vse težko je bilo pozabljeno, pozabljeno prežgodaj, ko smo se znašli pod varno streho in polno mizo.

Vezi skupnosti, čut pripadnosti k tej skupnosti so popuščali, različni pogledi, različna stališča v narodnih, socialnih, kulturnih in celo organizacijskih vprašanjih so postala nenadno povod za hude spore, prepire, ki so ponekod prešli v pravo osebno sovraštvo. Ljudje, ki so si bili nekdanji prijatelji, ki so prebili leta skupaj, so se nehali pozdravljati, ko so se srečevali. Sejalci sovraštva se niso zavedali ali pa se niso hoteli zavedati, da je sovraštvo lahko sejati, strašno težko ga pa ruvati! V marsikateri naši naselbini je tako prišlo do razkolov, do cepitev v posamezne skupine in skupinice, ki se skoraj ne morejo več združiti za kak skupni nastop.

Čemu sovraštvo? Čemu osebni spor, če gre le za načelna stališča, za različno mnenje, za različno gledanje? Mar ne moremo ostati osebni prijatelji, vsaj dobri sosedji in rojaki, ko nas vendar toliko stvari veže, družji, loči pa le ena ali dve?

To vprašanje smo v preteklih letih vedno znova postavljali, zanj vedno znova iskali odgovora, ko smo gledali, kako umira med nami strpnost, na njeno mesto pa stopajo zaletelost, ihtavost in napačna gorečnost.

Te-le dni je zopet stopilo živo pred nas, ko smo iz pisem, dopisov in osebnih razgovorov skušali presoditi stvarni položaj v slovenski naselbini in slovenski fari Sv. Križa v Bridgeportu v državi Connecticut. Ko je prišlo pred leti do spora, smo skušali dobiti o njem stvarno podobo in sodbo. Ko je nastopila nevarnost, da se mirna, trezna razprava sprevrže v javni prepir, smo nadalnje pisanje o tem vprašanju ustavili. Bili smo prepričani, da bo nadaljevanje preje škodovalo, kot koristilo.

Tu in tam se je vendar oglašil kdo s kako vestjo, ki pa je takoj poglana nekaterim kri v glavo in jezno besedo iz ust. Ko smo zadnjič pripomnili, da je farni buletin, ki ga je poslal AD J.J. Bojnc "dvojezičen, kot je npr. pri Sv. Vidu v Clevelandu", je nekdo pisal: "Odločno protestiram proti Vašemu pisanju v AD..."

Storili nismo nič drugega, kot opisali farni buletin stvarno in mirno, kot se to spodobi, pa nam pisec omenjenega pisma očita: "In Vi, ki naj bi zastopali slovenskega človeka, objavljate stvari, ki niso res."

Mi smo pisali resnico, samo in čisto resnico. Napisali smo o buletinu, kar je bilo v njem, in ugotovili, da je "dvo-

jezičen kot oni pri Sv. Vidu". S tem seveda nismo primerjali razmer pri Sv. Vidu v Clevelandu z razmerami pri Sv. Križu v Bridgeportu. Primera je bila točno omejena le na "dvojezičnost" farnega bulletina, ki nam je bil poslan, samo tega in nobenega drugega! Kdor je videl v pripombi uredništva AD kaj več, ni te bral, ampak je — sanjal.

Slovenski ljudje po ZDA in Kanadi z žalostjo spremljamo razvoj pri fari Sv. Križa v Bridgeportu. Zavedamo se namreč vrednosti slovenske besede v cerkvi in jo resnično cenimo. Težko nam je, ko čutimo, da bi bilo mogoče spor v fari rešiti s treznim in mirnim razgovorom v duhu krščanske ljubezni do bližnjega, ko vemo, da bi bilo spora že davno konec, če res vsak "bil brat bi bratu brat"!

BESEDA IZ NARODA

Od Sv. Vida zvon

CLEVELAND, O. — V Farni slovenskih ljudi. Samostanem oznanilo za ta teden beremo, da bo v nedeljo, 6. junija, ob 10.30 dopoldne v naši cerkvi sv. Vida ponovil svojo novo mašo o. Benjamin F. Mlakar, frančiškan-konventualec, ki je bil 22. majnika tl., v Albany, N.Y., posvečen v duhovnika. Ker bi mnogi izmed rojakov in rojakin radi še kaj več zvedeli o gospodu novomašniku, zato o njem tu še nekaj podatkov.

Dne 24. majnika je bil star 29 let. Ima torej kar nekaj pravo novomašniško starost. — Potem

ko je v bližnjem Ptuj, odnosno pozneje v Zagrebu opravil snovo in srednjo šolo in vrhu tega odbil še vojaški rok in prvi dve leti teologije na ljubljanski teološki fakulteti, je odšel v Združene države. Do tega je prišlo takole: Ameriška redovna provincija oo. frančiškanov-konventualec je poslala leta 1966 jugoslovanskemu provincialu oo. frančiškanov-konventualec povabilo, odnosno mu ponudila priljubljenost, da lahko pošlje štiri svoje bogoslovce v njegovo ameriško bogoslovje (Conventual Franciscan Theological Seminary v St. Anthony-on-Hudson, Rensselaer, N.Y., 12144). Jugoslovanski provincial je z veseljem in seveda tudi s hvaležnostjo sprejel povabilo ameriškega provinciala, saj je bilo v povabilu odn. v ponudbi tudi to, da bo stroške za šolanje jugoslovanskih bogoslovcev OFM-konventualec nosila ameriška provincija. Jugoslovanski provincial se je odločil, da pošlje dva svoja bogoslovca na študij v Ameriko, enega Slovenca in enega Hrvat. Od Slovencev je bil izbran g. Mlakar, ki je bil tisto leto med slovenskimi bogoslovci te redovniške skupnosti edini, ki je končal filozofijo in zraven že tudi odslužil obvezno vojaščino.

Ko sem v teh dneh vprašal gospoda novomašnika, kako je sprejel odločitev svojega vrhovnega predstojnika, da pojde v ZDA, mi je povedal, da ni bil nad njo ravno navdušen, v novem svetu pa da se je kar hitro znašel, le jezik da mu je sprva delal težave. Toda njegovi novi predstojniki in kolegi pri študiju so bili zelo uvidevni in mu naklonjeni, tako da se je razmeroma hitro zvil v novo okolje in se z vso vmeno lotil študija, katearega je v letošnjem majniku v rednem roku tudi z lepim uspehom opravil.

Preden odide gospod novomašnik v domovino, se bo 30. junija tl. oglašil še v Montrealu v Kanadi, kjer ima nekaj znanih družin in koderšnji župnik g. Andrej Prebil ga je povabil, naj bi tudi pri njih ponovil novo mašo. Ustregel jim bo in nato odletel domov v Slovenijo. Jugoslovanska provincija oo. OFM-konventualec (minoritov) je bila ustanovljena šele konec prve svetovne vojne. Dotlej so spadali slovenski oo. OFM-konventualec delno pod paduansko (ital.), delno pa pod avstrijsko (štajersko) provinco OFM-Conv. Samostan oo. frančiškanov-konventualec v Ptuj je star že 732 let. Ko so Nemci med zadnjo svetovno vojno okupirali Slovenijo, so ptujski samostan sprejeli v Center za pomemčevanje

nje slovenskih ljudi. Samostan cerkev je bila spremenjena v municijsko skladišče. Vendar so Nemci kasneje iz nje odstranili municijo. Partizani pa, čeprav so zvedeli tudi za to, so proti koncu vojne poslali nad njo lahek bombnik. Z nekaj bombami so porušili enega izmed najlepših spomenikov slovenskega naroda. Prvotna cerkev je bila gotška, bila pa je kasneje predelana — vsaj sprednji del (fasada) in notranjost v barok.

Posebno poglavje je, kako je ravnal s ptujskimi redovniki odn. njihovim samostanom komunistični režim. Vse prej kot ga obdila vojaški rok in pošteno zanj! Redovniki še do danes niso dobili dovoljenja, čeprav so vse poskusili in imajo ljudi za seboj, da bi postavili novo cerkev.

Mnogim našim bravam in bravcem je znano, da imamo v svoji ameriški slovenski sredi dva oo. frančiškana-konventualec, o. Mirka Godina, župnika v Gary, Ind., in o. Stefana Savinška, župnika v Aurori, Minn. Pri obnovitvi nove maše pri Sv. Vidu v nedeljo, 6. tm., bosta z g. novomašnikom Mlakarjem sodelovala gg. dr. Jerko Gržinčič in dr. Franc Blatnik. Dr. Gržinčič bo imel tudi govor.

Vsi darovi, ki jih utegne prejeti g. novomašnik od nas pri tej sv. maši, pojdejo za Slovenski duhovniški zavod v Rimu (Slovenik). Posebnih kuvert za to ne bo. Vsak si jo mora sam oskrbeti in na njo napisati "Za gospoda novomašnika".

Župnija sv. Vida je imela pretekli četrtek, 27. majnika, kratak, a visok obisk. Na poti po ZDA je prišel k Sv. Vidu msgr. Rada Candido, misijonski škof v Guaranda, Ekvadorju, obiskat svojega sobrata dr. Jerka Gržinčiča, ki spada kot misijonar pod njegovo jurisdikcijo. Zvečer ob sedmih je imel šmarnično sv. mašo za Slovence, posebno še za vse njegove slovenske dobrotnike. Z njim je sodeloval Father dr. Gržinčič. Udeležba pri maši je bila izredno velika. Na gostje je napravilo posebno mogočen vtis krasno slovensko in drugo naše nabožno petje. Škof je po rodu Čilenec. Doma je iz mesta Punta Arenas v juž. delu čilenske države, kjer se je v svoji mladosti srečal z mnogimi Hrvati in tudi v nekaterimi Slovenci. V njegovem rojstnem kraju škofuje ta čas Hrvat msgr. Vladimir Borić. Gost se je takoj naslednje jutro odpeljal v Chicago, Ill.

Končno še zadnjič opozarjamo rojakinje in rojake na sobotni slovenski "Senklerski večer" v šolski dvorani pri Sv. Vidu. Dobra večerja in imenitna zabava! Igrali bodo "Veseli vandrovi". Del dohodka pojde za farne potrebe.

Faran od Sv. Vida

Venezuelsko olje

CARACAS, Venez. — Olje so odkrili na področju Maracaibo prvič leta 1913, toda v večjem obsegu so ležišča začeli izkoriščati šele 10 let kasneje. Danes je Venezuela poleg ZDA glavni producent olja na Zahodni polutli.

Srenjski fantje so — sosednji pa bodo — peli

NEW YORK, N.Y. — Kot že tolikokrat poprej v zadnjih petih letih so naši "Fantje z Osme" preteklo, četrto majsko nedeljo spet skupaj pred nas stopili in nam zapeli v obliki koncerta slovenskih narodnih pesmi.

Tokrat je njih program sestavljalo 19 narodnih — oziroma prirejenih pesmi, ki so se in se še pojo med slovenskim ljudstvom, kadar mu pristnost njegove duše zazveni in kadar mu prešernost njegovega srca zavriska. Te pesmi smo slišali nič kolikokrat v jasnem večeru in zgodnji jasni noči — da, včasih celo ob zgodnji jutranji uri — na vasi, ko so zdravi fantje na Slovenskem še poznali narodno navado vasovanja na vasi. To vasovanje in to fantovsko prepevanje ni bilo namenjeno samo enemu vaškemu dekletu, ampak vsem dekletom, ki so prisluhnili zvokom teh pesmi, včasih odzvevom iz daljave... v srečevanju hrepenenja in želja... pod moje okno ni prišel, a poje mi na vasi in njegov glas slišim... da, da tudi on je med njimi in name misli...

Na koga pa so naši "Fantje z Osme" v nedeljo, 23. maja, mislili, če ne na svoj narod in na svojo srenjo, ko so se na njeni "vasi" zbrali in prepevali pesmi domače, nam vsem poznane... V njih je preprostost in iskrenost, otožnost in veselost, skromnost in prešernost... sproščeno naše duše in odprtost našega srca... In še nikdar doslej niso naši fantje bili tako sproščeni kot pri tem nedeljskem prepevanju. Še nikdar ni bilo občutiti tolike ubranosti in toliko občutene razgibanosti ter smiselne dinamike.

Poslušalstvo bi lahko bilo številnejše, vendar pa je bilo mirno in zbrano tako, da je naša cerkvena dvorana dajala vtis prave koncertne dvorane, kar na "Osme" ob podobnih prilikah težko dobiš.

"Fantje z Osme" si lahko ta dan v koledarju za svojo zgodovino podčrtajo — kot dan uspeha — ki jim naj nekaj pove za prihodnost.

Vse je šlo uspešno od vsega začetka nastopa, čeprav priprav na njej ni nam govorila o nekem organizacijskem naporu in posledica je bila občutna: mnogo nezasedenih stolov!

Clovek je mislil, da smo srenjčani po tem fantovskem nastopu za nekaj mesecev "svoje obrob-kali", pa mi naš župnik oče Richard Rogan večeraj sporoči, da se je s fanti iz Bridgeporta domnil tole:

V soboto, 12. junija, bodo bridgeportski fantje-pevci s svojimi prijatelji prišli na Osme. Menda jih bo kar za en cel avtobus.

V naši cerkvi se bo ob pol 8. zvečer brala slovenska maša, ki bo veljala za nedeljsko. Pri njej bodo peli naši sosedje, poznani kot dobri in navdušeni pevci slovenskih nabožnih in narodnih pesmi. Seveda njujorški srenjčani se jim bomo pridružili, da bomo našo cerkveno ta večer napolnili.

Po maši pa gremo vsi v dvorano. Tu bodo sosedni fantje nastopili s prepevanjem narodnih pesmi. Kako pa ti fantje zapoje, nam je znano in smo trdni v tem, da bo njih navdušenje za našo pesem, ki ga premore njihova duša v dokajšnji meri, našlo pot do naše in da nas bo to navdušenje še trdnjeje povezovalo v narodno skupnost na vzhodni ameriški obali, zdrobljene po "modernih vaseh" tujega sveta.

Vsakdo od nas si naj ta dan prihrani za to večerno srečanje s sosednimi fanti, in vem, da nam ne bo žal za srečanje z njimi v središču naše srenje — "NA OSMI" v SOBOTO, 12. JUNIJA, OB POL OSMIH ZVEČER.

Fantje bodo vasovali, peli in — po pesmi godci bodo harmo-

niške raztegnili... zaplesalo se bo, da bo kaj... vse do upelnosti in lakote... ko ta pride, v kuhinji vam bo zadisalo in... Frank Vojska pa bo v kleti sode odprl... in kaj bi za Slovence bilo, če sodov ne bi bilo... Veliko manj bi prepevali, presuho njegovo b'lo bi grlo...

Pripravlja se nam lep večer, še preden nas poletna soparica razžene in še preden letošnji storž skupnega izživljanja "obrobka-mo".

Zatorej ne srečanje s svetokrižskimi fanti vsi njujorški srenjčani zagotovo pridemo v SOBOTO ZVEČER, 12. JUNIJA, NA "OSMI".

Tone Osovnik

IZ NAŠIH VRSI

Maple Heights, Ohio. — Spoštovani! Tukaj pošiljam ček za celoletno naročnino. Ameriška Domovina mi zelo ugaja in jo z veseljem čitam.

Zelim Vam veliko uspeha in Vas najlepše pozdravljam!

Mary Yemec

Astoria, L.I. — Spoštovano uredništvo! Zopet obnavljam naročnino za moj priljubljeni list. Z Ameriško Domovino sem zadovoljen in Vam želim veliko uspeha!

Bodite lepo pozdravljeni!

Vincent Ovca

Toronto, Ont. — Cenjeno uredništvo! Ker nam poteče v teh dneh naročnina za Ameriško Domovino, Vam pošiljam pošto nakaznico za obnovitev iste.

Z Ameriško Domovino smo zadovoljni, čeprav jo prejema-mo precej nerodno.

Z najlepšimi pozdravi!

Franc Urbančič

Eveleth, Minn. — Spoštovani! Temu pismu prilagam ček za celoletno naročnino in 2 dolarja za tiskovni sklad.

Z Ameriško Domovino sem zadovoljen, saj prinaša svetovne novice, kakor tudi novice iz nove in stare domovine — lepe Slovenije.

Lepo Vam pozdravlja

Metod Menart

Rev. Leon Kristanc: **Skromni — žalostni pirhi pred 25 leti**

(Nadaljevanje)

Ko v toplih poletnih mesecih gledaliskih predstav ni bilo, je pa pevski zbor z nekaj koncerti v dvorani pozivljaval vsakdanjo taboriščno enoličnost. Živo mi je še v spominu svojevrsten koncert tam v jeseni 1946, v pozni popoldanski uri pred 14. barako. Ko so za sklep zapeli veličastno in mogočno "V Gorenjsko oziraj se skalnato stran..." in h koncu slede nepozabne besede: "Vse je vihar razdjal, narod za zmirom stal, gledal nad Triglavom neba obok," in je oktet — osem moških pevcev — vrhu bližnjega lesenega "zvoni-ka" kot odmev zboru v isti višini iste besede ponovil. In je zbor malo višje zapel: "Gledal nad Triglavom neba obok;" in je oktet zboru v podobni višini zopet odpel. In ko je zbor z močnimi ženskim glasovi, podprt s številnimi basi in tenorji, v še višji višini isto ponovil, je oktet v zvezdnato noč odlično in mogočno zaključil: "Gledal nad Triglavom neba obok." To je bila krona koncerta, kakršnega je zmogel le pevski zbor, močan po številu pevcev in pevsko izvežban v lepoti in barvi glasov. "Zemljo naj Slovenc obhodi; kamorkoli pot ga vodi, on po Tebi hrepeni, o slovenska pesem Ti!"

Ure zabave so bili tudi nedeljski popoldnevi v poletnih mesecih ob Tristaškem jezeru. Ne daleč in ne visoko nad Tristachom z lepo farno cerkvijo je bilo gorsko jezero, komaj četrtna blejskega po velikosti, pa

tudi lepo po naravni krasoti o-kolice med smrekovimi gozdovi, s hladno in čisto vodo, ki je pri-tekala izpod mogočnih Dolomito-v, Tam je taboriščna mladina s kopanjem in plavanjem in z lepim, dostojnim obnašanjem kazala domačinom Nemcem in tujcem turistom, da smo Slo-venci-begunci zdrav in kulturno visoko razvit narod, ko so tudi v kopalnih oblekah nastopali v meri dostojnosti. Zdrav narod v zdravem telesu. V zdravstvenem oziru je bilo življenje naših ljudi kar zadovoljivo. Za mala obolenja je bila v taborišču ambulanta s par sobami, katero je oskrboval primarij dr. V. Meršol v družbi dr. Fr. Puca z nekaj bolničarkami, tudi slovenskim begunkami. Težje slučaje — pri toliki množici jih je bilo razme-roma zelo malo — sta pošiljala v mestno liensko bolnico. Vsak dan je obiskaval barake in nosil potrebna zdravila in prenašal tudi novice dobričina — žalibog tudi že pokojni — povsod pozna-ni Ambrožičev ata iz Dobrove pri Ljubljani. Kot se spomi-njam, je bilo prav malo smrtnih slučaje: En mlajši možki, ki se je ponesrečil pri delu, 3 otročič-ki ter 2 že starejši osebi. Vsi so bili pokopani na lienskem pokopališču. Kar nas je bilo kar za eno veliko farno, smem reči, da smo bili zdravstveno zelo sreč-ni. Pri tako piči hrani so se naš-i ljudje dobro držali in smo tu-di v tem oziru čutili, da božja Dobrota bdi nad nami.

Mali otroci in tudi iz osnovne šole so dobivali poleg običajne hrane še malo dodatka v kon-serviranem sadju, kakor tudi matere z dojenčki; in podobno so dobivali tudi že stari ljudje neznomni dela. V tem oziru so bili najbolj prizidati učenci nar-dajevalnih šol in gimnazijski dijaki. Za te je imel sočutno srce in dobre roke nepozabni vodja kuhinje, tuli že pokojni gospod Lekan. Zlasti dekleta in fantje brez svojcev so imeli v njem skrbnega skupnega očeta in naj-mu bo Bog Plačnik! Se še spom-injam, ko me je h koncu šol-skega leta ob pripravi na matu-ro prosil, da sva se s kolegom podala na pot prosjačenja za por-mo v hrani okrog slovenskih duhovnikov, kateri so bili kot duhovniki-begunci v službi po bližnjih tirolskih farah, pa od-ziva ni bilo; je bilo pač v času, ko so kmetske shrambe bile še prazne.

Tudi nekaj porok je bilo skle-njenih v taboriščni kapeli; za vsako pa je bilo treba posebnega dovoljenja od pristojnega župnika v Tristachu. Pri vsej revščini so novoporočencem prijatelji in sosedje v baraki pri-pravili malo "ohceti" kot skro-mnen spomin na tisti tako živ-ljenjsko važen dan. Več kot smrtnih slučajej je bilo krstov in so bili vsi tisti "Tirolčki" krščeni v farni cerkvi, ker ta-boriščna kapela ni imela krstil-nice. Ob takih prilikah so zlasti ruski begunci — in teh je bila le peščica v taborišču — dobili pri-boljške tako v hrani in obleki ter še v drugih stvareh. So pač imeli svoje "balerine" in "de-vojke", katerim so bili Britanci še posebno naklonjeni. Sloven-ska dekleta in žentstvo sploh so držale na svojo čast in poštenost ter so le s pomilovanjem gledale na one, katere pa niso delale časti svojemu narodu.

(Sledi)

Pot skozi led

DULUTH, Minn. — Vsako pomlad napravijo ledolomilci plovno pot za ladje, predvsem za one, ki prevažajo rudo, skozi Velika jezera s tem, da zlomijo led, ker ta še na široko pokriva jezersko površino.

Nekateri trdijo, da bi bilo mogoče ohraniti plovno pot skozi led po Velikih jezerih skozi vse leto, če bi bili na razpolago dovolj močni ledolomilci. Vprašanje je v glavnem v tem, ali bi se izplačalo ali ne držati plov-no pot odprto.

FRANCE BEVK:

V mestu gorijo luči

"Bojiš se me? Nekoč... pa si me hotel imeti za ženo."

Nastal je molk.

"Saj", je dejal fant počasi in oči upiral v mrak. "Nekoč pač. Ti me nisi marala."

"Kdo pravi, da te nisem marala?"

"Saj si šla služiti."

"Služit! Seveda sem šla služiti. Kaj pa je na tem?" so dekle drhtele ustnice. "Saj tudi druge služijo, a se potem omožijo. Hotela sem se česa naučiti."

Ciril jo je pogledal v obraz, ki ji je medlo sijal iz mraka. Saj ni verjel njenim besedam. Lagala je z glasom, s pogledom ni mogla lagati.

"Saj si imela fanta v mestu."

"Kakšnega fanta neki!" se je razburila. "Če je pa letal za mano... Takih fantov se ne manjka. Toži se mi po njih!"

Bilo ji je do joka. Zagrabila je šop sene in ga drobila med prsti.

Ciril je gledal na vas, ki je ležala v globeli. Bila je že vsa zagrnjena v temo, iz katere so se svetila le okna.

Dolgo je molčal.

"Ne maraš ga, ker te on noče."

Besede so bile izgovorjene mirno in resno, brez ovinkov. Kristino so zadele v srce. Uganil je, kako je z njo, videl jo je do dna, a ona ga je imela za kmečkega bečeka. Ne bi mu mogla ugovarjati in tajiti. Cutila se je tako poraženo, tako zmeččano, da se ji je na mah odprl tok solza in besed. Nič mu ni zamočala, le nekatere stvari je olepšala v svoj prid. Opisala mu je, kako globoko je prevarana, kar je tudi v resnici bila, tega ni lagala.

Ta odkritost ji je bila v neizmerno olajšanje. Zdaj ji mora odpustiti, si je mislila, zdaj je vse izbrisano. Zatrta je vsako sramovanje, odkrila mu je najskrivnejše misli in želje, ki bi se jih malo prej še sama pri sebi ne bila upala izraziti z besedo.

"Saj ne bo sramote", je jecljala. "Porečem, da je tvoje. Nihče ne bo vedel. Nikoli ne bo niti besede čez moje ustnice..."

Prenehala je, objela fanta z obema rokama, mu naslonila obraz na ramo in ihtela.

Ciril jo je poslušal. Videti je bilo, da so se ga besede globoko dojmile, toda ostal je trd. Kristine ni pobožal po licih in polaseh, da bi vsaj malo utešil njeno žalost, kakor si je to od srca želela. Ni se je usmilil, ni rekel besede, ki jo je z napestjo pričakovala. Niso ga omečile solze ne objemi. Strmel je v mrak, ki je ležal preko vseh pobočij.

Kristina je nehala jokati, obupana in razočarana se je odmaknila od njega. Moj Bog, zaman je upala in se tako globoko ponižala! V tistem trenutku je fanta skoraj mrzila.

Ciril se je ozrl po nji.

"Tudi če bi te hotel vzeti," je rekel, "je zdaj prepozno."

"Zakaj?"

"Hišo in vse sem odstopil Tinetu. V nekaj tednih se oženi."

"In ti?"

"Jaz?" je nekoliko pomolčal. "Proč pojdem. V Argentino."

Gledala ga je, kakor da strmi v nerazrešno uganko. Ni mogla verjeti. Tako torej? Res? Moj Bog!

Ciril se je počasi dvignil in si potegnil klobuk na oči. Bilo je kazno, da ga muči tiha bolečina in mu je še veliko težje, ako sedi poleg nje. Ne da bi jo pozdravil, je izginil v mraku, njegova tenja se je počasi pomikala med skalami.

Tudi Kristina se je dvignila. Izprva se je zdelo, da ga bo poklicala, planila za njim, a je molčala, ostala. Ko ji je fant izginil čez obstala. Ko ji je fant izginil čez obstala. Ko ji je fant izginil čez obstala.

Zahodni način umiranja:

nova sodba o srčnem infarktu

Znani britanski zdravnik dr. Malcom Carruthers je objavil nedavno v znanstveni reviji "New Scientist" članek o tem, kakšni vzroki povzročajo eno najpogostejših in najbolj smrtnih bolezni našega časa — srčni infarkt ali srčno kap, kot temu običajno pravimo.

Dr. Carruthers je najprej dala misliti izkušnja, ki si jo je pridobil v svoji zdravniški praksi. Številni pregledi pacientov, ki so zboleli za srčnim infarktom, so potrjevali njegovo tezo, da obolenja srca in ožilja niso posledica enega samega vzroka, marveč cele vrste bioloških procesov.

Še do nedavnega je večina zdravnikov menila, da je glavni povzročitelj infarkta — holesterol, maščobna substanca sestavni del živalskih tolšč, ki prihajajo v organizem skupaj s hrano. Tako so sklepali zato, ker se je holesterol kopičil na stenah zamašenih žil. Glede na to so zdravniki priporočali ustrezno terapijo, namreč: čimbolj se izogibati živalskih tolšč.

Milijoni Američanov in Evropejcev so poslušali te nasvete. Infarkt pa je razsajal naprej, in to še v hujski meri. Očitno torej holesterol ni bil edini krivec srčnega infarkta. Znanstveniki so začeli iskati še druge "pajdaše". Neka zdravniška ekipa je v krvi črncev iz plemena Bantu odkrila zelo visok odstotek holesterola v krvi, pa vendar ti črnci sploh niso poznali infarkta. To je bil dragocen napotek pri iskanju povzročitelja srčnega infarkta.

Znanstveniki so potem ubrali pot, ki ni bila zaman, ko so pregledovali določene skupine mestnih prebivalcev, so odkrili med njimi vrsto ljudi, ki so bili podložni boleznim srca in ožilja v šestkrat večji meri kot drugi. Ti ljudje, katerim je grozil infarkt in katerih žile so bile načete, so razodevali enake značilne lastnosti: bili so agresivni, dinamični, hitro so reagirali, kazali so veliko ambicijo, hkrati pa so bili to negotovi, živčni ljudje, jih je mučila notranja tesnoba.

Dr. Carruthers je našel v tem enega od členov v dolgi verigi vseh dejavnikov, ki vplivajo na obolenje za infarkt. Menil je, da je mehanizem, ki v človeškem organizmu spodbuja agresivnost in strah, tesno povezan s celotnim metabolizmom materije: kolikor bolj je človek občutljiv za zunanje dražljaje, toliko bolj sta delovanje srca in krvni pritisk izpostavljeni spremembam, pri tistih, ki so nagnjeni k infarktu, pa ta stimulacijski mehanizem še zlasti močno reagira.

V džungli velemest so ciklični napadi strahu in agresije močnejši kot v drugih okoljih. Dr. Carruthers je posebno pozornost posvetil avtomobilistom. Prišel je do zanimivih ugotovitev: kadar voznik prehiteva, obsejen od občutka premoči in tekmovalnega duha, lahko njegovo srce bije tudi do 200-krat v minuti. Hkrati se krvni pritisk izredno visoko povzpne, koncentracija določenih hormonov v krvi pa se podeseteri. Vse to pa se pri mestnem človeku običajno dogaja, kadar hiti na delo ali kadar pri delu pritiska nanj huda napetost ali pa tudi, kadar zvečer pred televizijo gleda razburljivo kriminalko.

Kakšno zvezo ima vse to s srčnim infarktom? Dr. Carruthers pojasnjuje: pod vplivom dražljajev in vtisov iz zunanje sveta se izločajo v krvni obtok velike količine stimulativnih hormonov — adrenalin in noradrenalin. Obedve substanci mobilizirata sladkor, tako da črpata iz rezervarja tolšč v telesu maščobne kisline — gorivo, ki kroži v krvi in ki je namenjeno za delo mišic.

Pri rejenih ljudeh so zlasti aktivirane velike količine maščobne kisline, ki se ne sprostijo, če ti ljudje na razgibavajo dosti svojih mišic. Zato so razdražljivi, rejeni prebivalci velemest, ki se premalo gibljejo, tako izpostavljeni nevarnosti infarkta: velika količina tolšč v krvi povečuje nevarnost strjevanja krvi in zamašitve žil in tako utira pot srčnemu infarktu.

Po mnenju dr. Carruthersa je znanost brez moči, da bi praktično kaj storila za zboljšanje usode sodobnega človeka, oziroma da bi zmanjšala nevarnost infarkta. Smrt zaradi srčnega infarkta je po njegovem mnenju v šestkrat večji meri kot drugi. "Zahodni način umiranja", ki je logično povezan z "zahodnim načinom življenja". Dokler se način življenja na Zahodu ne bo spremenil, nevarnost smrti zaradi srčnega infarkta ne bo premagana.

ZA SMEH

Profesor poljubi svojo nevesto, dolgo jo drži v objemu, potem pa pravi: "Zdaj pa morava ta odstavek ponoviti."

"Zakaj pravimo svojemu jeziku materinščina?"

"Zato, ker govori doma samo mati!"

Nekdo, ki je jecjal, je šel k zdravniku.

"Ali vedno jecljate," ga vpraša zdravnik.

"Ne-ne-ne-ne, s-s-s-sa-m-mo kad-d-d-dar govorim."

Vesti iz Slovenije

V Celju ena največjih veleblagovnic

"Tehnomercator" je v središču Celja odprl eno največjih blagovnic v Sloveniji. Prodajni prostori zavzemajo 6000 kv. metrov površine in so razdeljeni v 22 oddelkov.

Podjetje je vložilo v novo veleblagovnico nad 20 milijonov dinarjev. V njej je mogoče kupiti praktično vse, razen avtomobilov; ima svoje otroško varstvo, različne popravilnice, okrepčevalnice in restavracijo.

V drugi polovici maja so bila končana elektrifikacijska dela na južni železnici. Sedaj vozijo med Ljubljano in Celjem električni vlaki.

Naglica ni vedno dobra

Med Velenjem in St. Andražem v Labodski dolini v Avstriji teče skozi čarinarnico v Dravogradu velik promet. Vsak dan prevaža 30 do 40 težkih tovornjakov, s prikolicami premosta termoelektrarno v St. Andražu.

Ce se bo izkazalo, da velenjski lignit ustreza, bodo morali vsak dan odposlati okrog 80 vagonov lignita iz Velenja.

S tem se postavlja vprašanje, če ni železnica prehitro razdrta proge med Velenjem in Dravogradom. Sedanja cesta skozi Mislinsko dolino ni usposobljena za tak tovorni promet.

Rudarska nesreča v Hrastniku

Na veliki četrtrek zvečer se je v jami Ojstro pri Hrastniku zgodila huda rudarska nesreča. 3000 kubičnih metrov vode, pomešane z ilovico, je zasulo v globini 115 metrov rudarje, ki so bili tam na delu. Nekatere so rešili, za osem rudarjev je pa prišla pomoč prepozno.

Se niso ravno postavili

Na svetovnem prvenstvu v hokeju na ledu v skupini "B", v kateri so se borile za mesta Švica, Poljska, Vzhodna Nemčija, Norveška, Jugoslavija, Japonska, Avstrija in Italija, je jugoslovanska reprezentanca, ki so jo sestavljali izvečine slovenski hokejisti, dosegla peto mesto. Dosegla je dve zmagi, en remi, 4 tekme je pa izgubila.

V Kopru težave s telefoni

Letos bodo v Kopru povečali zmogljivost telefonske centrale za 2000 števil, vendar povečanje centrale ne bo koristilo Seamedeli, ker koprsko pošto podjetje nima denarja za ureditev dodatnih naprav, v drugih predelih mesta pa bodo le zapeli novi telefoni.

"Iskra" praznovala srebrni jubilej

Iz malega podjetja se je raz-

vila v tovarno elektroindustrije, ki je s 6000 delavci največja v okviru združenega podjetja. Iz kranske "Iskre" so izšle tovarne v raznih krajih Slovenije, kot v Otočah, Novi Gorici, Sent Jerneju, Železnikih, Trbovljah. Združeno podjetje "Iskra" je danes eno največjih podjetij ne le v Sloveniji, ampak tudi v Jugoslaviji. Zaposluje okrog 17.000 ljudi.

Za boljše telefonske zveze

Podjetje "Iskra" je podpisalo pogodbo o dobavi avtomatske telefonske centrale, ki bo vsaj nekaterim delom Slovenije omogočila neposredno telefonsko zvezo z inozemstvom. Avtomatsko centralo bodo zgradili v Ljubljani in jo opremili do leta 1974. Prav tako sta PPT Sarajevo in PTT Vojvodina naročili pri istem podjetju avtomatsko telefonsko centralo.

Spet pomanjkanje svinjine?

Brez posluha za potrebe po svinjskem mesu je lendavska kmetijska zadruga nenadoma znižala odkupne cene za prašiče za 40 par pri kilogramu.

Ker so se krmila prav zadnji čas močno podražila, postaja prašičereja nerentabilna in kmetje že groze, da bodo gojili živali le še za dom. To bi pa povzročilo pomanjkanje svinjskega mesa na trgu.

Premalo vozil

Podjetje "INA-Nafta" v Lendavi, ki oskrbuje v precejšnji meri slovenski trg z nafto in njenimi proizvodi, ima premalo vozil in še ta so zastarela. Trenutno ima devet avtomobilskih cistern in eno tovorno vozilo s prikolico, kar je pa za njen trg premalo. Lani so spravili na trg 37.000 ton blaga.

V podjetju se ubijajo z vprašanjem, kje dobiti sredstva za povečanje in modernizacijo voznega parka. Slovensko gospodarstvo jim bo moralo v lastnem interesu priskočiti na pomoč.

Kdo je kriv zadnje dolarske krize, kdo naj ji išče rešitev?

CLEVELAND, O. — Do sedaj je veljalo pravilo, da se je kriza imenovala po deželi, ki se njena valuta začela zibati. Poznali smo krizo angleške funta, nemške marke, francoskega franka itd. Vlade prizadetih držav so smatrale za svojo prvo dolžnost, da stabilizirajo svoj denar v primeri v s tujim.

V Evropi so tako mislili tudi sedaj, ko se je začel zibati ameriški dolar. Govorili so o dolarški krizi, ki naj jo reši Amerika. Ni pa bilo tako pri nas. Tu so v javnosti začeli najprvo pisati, potem pa govoriti o "evropski" krizi ameriškega dolarja, češ, tam se je stabilnost dolarja zrušila, tam naj se ponovno utrdi. Evropski strokovnjaki so v začetku debelo gledali, ko so po videli, da Amerike ne skrbi posebno bodočnost dolarskega tečaja, so začeli še bolj kritično gledati ameriško gospodarsko politiko. Še bolj se je utrdilo pri njih prepričanje, da je Amerika podobna bogatašu, ki ne zna držati v redu svojega javnega gospodarstva, čeprav ima dosti sredstev za tako nalogo. Bogatašu, ki se ga prime tak sloves, na zunaj ničesar ne manjka, v luči stvarnosti pa njegov ugled pada. To se sedaj godi v Evropi z Ameriko.

Amerika je dežela svobode. Zato je pri nas hitro prišlo do izraza mišljenje, da to, kar Evropa misli, ni od muh, in da je zadnje tedne začel padati ameriški političen ugled in vpliv. To opažajo zaenkrat le diplomatje in politiki, prišel pa bo čas, ko bodo morali tudi drugi to uvideti. Na primer:

Ameriški uvozniki so se do sedaj malo brigali, odkod jim prihaža uvoženo blago. Odkoderko-

li so ga dobili, zmeraj so bile cene postavljene v dolarjih in računi so se glasili na dolarje, pa tudi plačevanje računov je bilo v dolarjih. Časi se spremenjajo v škodo ameriški samozavešči. Tisti tuji izvozniki, ki dobavljajo blago ameriškim kupcem, že začenjajo premišljevat, ali ni preveč tvegano prodajati Ameriki blago za dolarje, ako račun ni takoj poravnat. Nihče namreč ne ve, kakšen bo tečaj za dolar, recimo, v 2-3 mesecih. Zato so začeli ponujati svoje blago v svojih valutah. To je za ameriškega uvoznika nekaj novega, saj mora v praksi spoznati, da dolar ni več vsemogočna valuta. Takih slučajev še ni veliko, bodo se pa množili, ako Amerika ne bo poskrbela za obnovo stabilnega dolarskega tečaja.

Pa tudi ameriški turisti v Evropi se večkrat morajo prebudit iz sanj, da je dolar nekaj vsemogočnega. Hitro lahko ugotavljajo, da dolar ne uživa nekdanjega spoštovanja, ampak da je le prva med enakimi valutami, ki zanje ni jamstva, da bi se tečaj nikoli ne spremenil. Izjema so le komunistične dežele, tam ima dolar še stari sloves, ki ga pa seveda komunistični režimi ne podpirajo.

Moški dobijo delo

KROJAC

delni čas
(večerne ure)

URAR

poln čas

Oglasite se osebno od srede do petka. Vprašajte za Jack Stern.

SEARS, ROEBUCK & CO. Great Lakes Mall

7875 Johnny Cake Ridge Rd.

Mentor, O.

(109)

Ženske dobijo delo

Iščemo uradnico

URADNICO ZA POTOVALNO PISARNO

Iščemo za takoj. Tipkanje in stenografija v angleškem jeziku. Ugodne delovne ure in interesantno delo. Vpoštevamo tudi mlade ženske sile z zgotovljeno srednjo šolo katere ne misle študirati naprej. Ponudbe poslati na Ameriško Domovino pod "Travel"

(108)

MALI OGLASI

V najem

Šest velikih lepih sob, zgoraj, se odda v najem odraslim na E. 71 St. Za pojasnila kličite:

361-7860

—(109)

Kupujete hišo?

Mi gradimo 3 nove zidane 2-družinske hiše v Euclidu. Za pojasnila kličite Slovenko Milko

št. 261-1182

Realtor

(107)

Hiša naprodaj

Velika zidana hiša je naprodaj na 53 St. in St. Clair, s teraso in garažo, velika klet, podstrešje, 3 spalnice, velika kopalnica zgoraj, 1-2 kopal. spodaj, kuhinja, jedilnica, dnevna soba, nove preproge, vetrna okna in vrata, hladilnik, štedilnik, miza in stoli. Zelo nizki davki. Kličite po 5. pop. 361-2863.

(111)

Hiša naprodaj

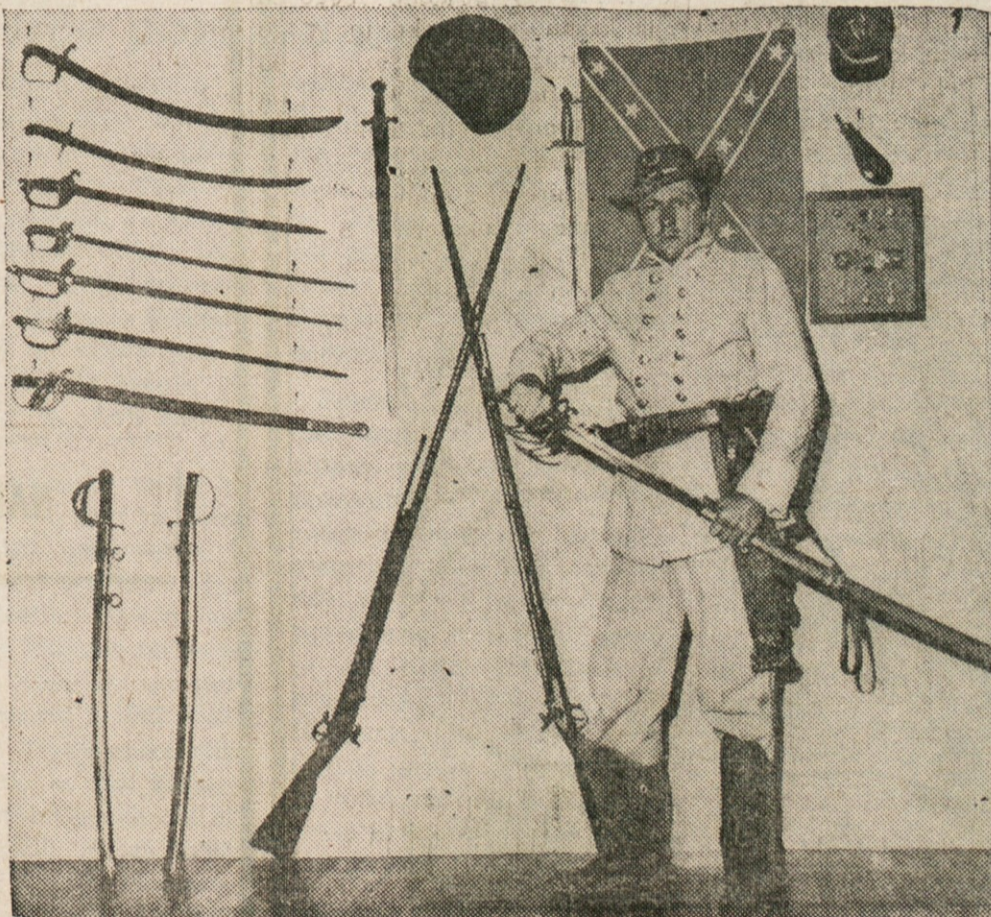
V fari Marije Vnebovzete, School Ave., okolica, hiša za 2 družini, 4-4, 2 spalnice vsaka, 2 garaži, dober dohodek, spodaj na novo dekorirano. Lastnik pomaga financirati, 541-7011.

(2,4,7,10,11,15,17 jun)

Lastnik prodaja

dobro 2-družinsko hišo, 5-5, vsa podkletena, velika shramba, ena in pol garaže, lep vrt, 2 plinska furneza. Oglasite se na 770 E. 156 St.

—(2,4,9,11,jun)

JUŽNJAKI, TODA KJE? — Skupina kakih 15 oseb je ustanovila Confederate Historical Society v Sydneyju v Avstraliji. Zbrala je kar lepo zbirko raznega orožja in drugih ostankov iz tega razdobja ameriške preteklosti. Na sliki vidimo Adriana L. Pearce, 30 let starega člana družine, v stari "južni uniformi" sredi zbranega orožja.

ALEXANDRE DUMAS:

Grof Monte Cristo

Monte-Cristo odpre bombonijero iz biserne matice, katero mu poda gospa Villefort, in poduha kot poznavalec kroglice iz poprove mete.

"Izvrstne so, toda treba jih je izsesati, česar ljudje mnogokrat ne morejo, in zato dajem svojemu sredstvu prednost."

"Ej, po uspehu, katerega sem videla, bi storila tako tudi jaz; toda brezdvomno je to tajnost, in zato nočem biti tako nadležna, da bi vas prosila zanj."

"Toda jaz, milostiva, hočem biti tako galanten ter vam ga ponudim," pravi Monte-Cristo.

"O, gospod grof!"

"Toda nečesa ne pozabite, namreč tega, da je v majhni množini zdravilo, v veliki strup. Jedna kapljica vrne življenje, kakor ste videli, osem do deset kapljic provzroči neizogibno smrt, kar je še tem strašnejše, ker se te kapljice lahko vlijejo v vino, ne da bi izpremenile njegov okus. Todo oprostite,

milostiva, skoro se zdi, da vam hočem dati predpise."

Ura bije pol sedmih, in sluga javi prijateljico, ki jo je povabila gospa Villefort k obedu.

"Če bi imela čast, gospod grof, videti vas mesto drugič že tretjič ali četrtič," pravi gospa Villefort, "če bi imela čast, biti vaša prijateljica, mesto da imam samo srečo, biti vaša dolžnica, bi vas povabila k obedu in bi se ne dala oplasiti, če bi enkrat odklonili."

"Tisočkrat hvala milostiva," odvrne Monte-Cristo, "obljubil sem nekaj, kar moram tudi izvršiti; neki grški princezinji, ki še ni videla Velike Opere, sem obljubil, da je spremim v gledališče, in zdaj ona računi na to."

"Torej zdravstvujte, gospod grof, in ne pozabite na moj recept."

"Kako naj bi bilo to mogoče, milostiva? Potem bi moral tudi pozabiti, da sem bil tako srečen in sem prebil jedno uro v vaši družbi. To je čisto nemogoče."

Monte-Cristo se s temi besedami poslovi.

Gospa Villefort obstane vsa zamišljena v salonu.

"To je čudovit mož," pravi, "ki se mi zdi prav tako, kakor da je njegovo krstno ime Adelmonte."

Kar se tiče Monte-Crista, je uspel njegov obisk nad vse pričakovanje.

"To so lepa tla," pravi, sede zopet v svojem vozu, "in prepričan sem, da seme, ki pade nanje, ozeleni."

In drugo jutro pošlje, kakor je obljubil, gospej Villefort zaželjeni recept.

XV.

Robert Hudič.

Ta opera je bila nocojšnji večer tem primernejša, ker se je vršila v kraljevi muzikalični Akademiji velika slavnost. Levasseur je nastopil po dolgi boleznici prvič zopet kot Bertram, in, kakor navadno, je delo modnega maestra privabilo najsijajnejšo družbo Parisa.

Morcerf je imel, kakor večina bogatih mladih ljudi, svoj orkesterski sedež in razun tega na razpolago deset lož svojih znancev, v katerih si je lahko izprostil prostor, ne da bi računili sedež v loži lionov, do katerega je imel pravico.

Chateau-Renaud je imel svoj sedež poleg njegovega. Beauchamp je bil kot žurnalist kraj dvorane in je imel svoj prostor povsodi.

Lucien Debray je razpolagal ta večer z ministrovno ložo ter jo je ponudil grofu Morcerfu; ker pa je Mercedes ni sprejela, jo je ponudil ta Danglarsu s pripomnjo, če sprejmeta baronica in njena hči ložo, katero jima ponuja, da se jima pride skoro gotovo tekom večera pokloniti. Dami sta jo seveda sprejeli z veseljem. Nihče ne hrepeni po ložah, ki nič ne veljajo, tako zelo kakor milijonarji.

Kar se tiče Danglarsa, se je izjavil, da mu njegova politična načela in njegova lastnost poslanca opozicijske stranke ne dopuščajo, da bi se pokazal v ministrovni loži. Zato je pisala gospa Danglars Lucienu Debrayu, naj pride po njo, ker vendar ne more iti v Opero sama z Evgenijo.

Res bi se bilo ljudem to zdelo neprimerno, dočim ni videl nihče nič napačnega v tem, da je šla tja gospica Danglars s svojo materjo in njenim ljubčekom; glede tega ni imel nihče kaj reči: stvari je pač vzeti za take, kakor so.

Ko se je dvignil zastor, je bila dvorana kakor po navadi prazna. Jedna izmed slabih navad pariškega lepega sveta je, da prihaja v gledališče šele pozno potem, ko se je predstava pričela. Naravna posledica tega je, da oni, ki pridejo prvi, tekom prvega dejanja ne vidijo ne slišijo igre, ampak samo prihajajoče in pa šum, ki ga vzbuja odpiranje vrat in različni pogovori.

"Glej," pravi naenkrat Albert, ozri se v ložo prvega nadstropja, "glej, tamkaj prihaja grofica G..."

"Kdo je grofica G...? vpraša Chateau-Renaud.

"O baron, to je vprašanje, katero je neodpušljivo. Vi vprašate, kdo je grofica G..."

"Ah, saj res," pravi Chateau-Renaud. "Ali ni to ona zanimiva Benečanka?"

"Da."

"Ta hip zagleda grofica Alberta ter se z njim prijazno pozdravi.

"Vi jo poznate?" pravi Chateau-Renaud.

"Da," odvrne Albert, "Franc me ji je predstavil v Rimu."

"Ali bi mi hoteli izkazati vi v Parisu isto uslugo, katero je izkazal vam v Rimu Franc?"

"Zelo rad."

"Pst!" se oglasi občinstvo.

Mlada moža nadaljujeta svoj pogovor, ne da bi ju motila želja občinstva, slišati godbo.

"Bila je pri dirki na Marsovim polju," pravi Chateau-Renaud.

"Danes?"

"Da."

"Ej, torej je bila dirka danes? Ali ste kaj stavili?"

"O, malenkost, petdeset louisov."

"In kdo je dobil?"

"Nautilus; stavlil sem nanj."

"Toda bile so tri dirke?"

"Da. Darilo Jockey-Kluba je bila srebrna kupa. Zgodilo se je pri tem nekaj nenavadnega."

"Kaj?"

"Tiho že enkrat!" se oglasi vnovič občinstvo.

"Kaj?" ponovi Albert.

"Konj in jockey, ki sta dobila to darilo, sta bila čisto neznanca."

"Nihče ni pazil na konja, ki je bil vpisan pod imenom Vampa, in na jockeya, ki je bil vpisan pod imenom Job, ko se naenkrat prikaže diven rujavec in na njem jockey, ki je bil velik kakor palček in mu je bilo treba vtakniti v žepe dvajset funtov svinca. In dospel je do cilja za tri konjske dolžine pred Arielom in Barbarom, ki sta dirkala z njim."

"In ali se ni izvedelo, čegava sta konj in jockey?"

"Ne."

"Ali niste rekli, da je bil konj

vpisan pod imenom..."

"Vampa."

"Potem," pravi Albert, "sem mnogo na boljšem nego vi, kajti jaz vem, čegava sta."

"Mir vendar!" zakliče občinstvo okoli mladih mož že tretjič.

To pot je bil opomin tako glasen in mnogoštevilčen, da mlada moža končno opazita, da se občinstvo jezi nad njima. Okre-

neta se za trenotek ter iščeta z svoje prostore.

oči med množico moža, ki bi ga mogla napraviti odgovornega za to neuljudnost, zagrešeno proti njima; toda nihče noče pokazati, da smatra to izzivanje za sebi veljavno, in zopet se obrneta proti odru.

Ta hip se odpre ministrova loža, in gospa Danglars, njena hči in Lucien Debray sedejo na

"Ah, ah," pravi Chateau-Renaud, "tukaj so vaši znanci, grof. Vraga, kaj gledate na desno? Iščejo vas."

(Dalje prihodnjič)

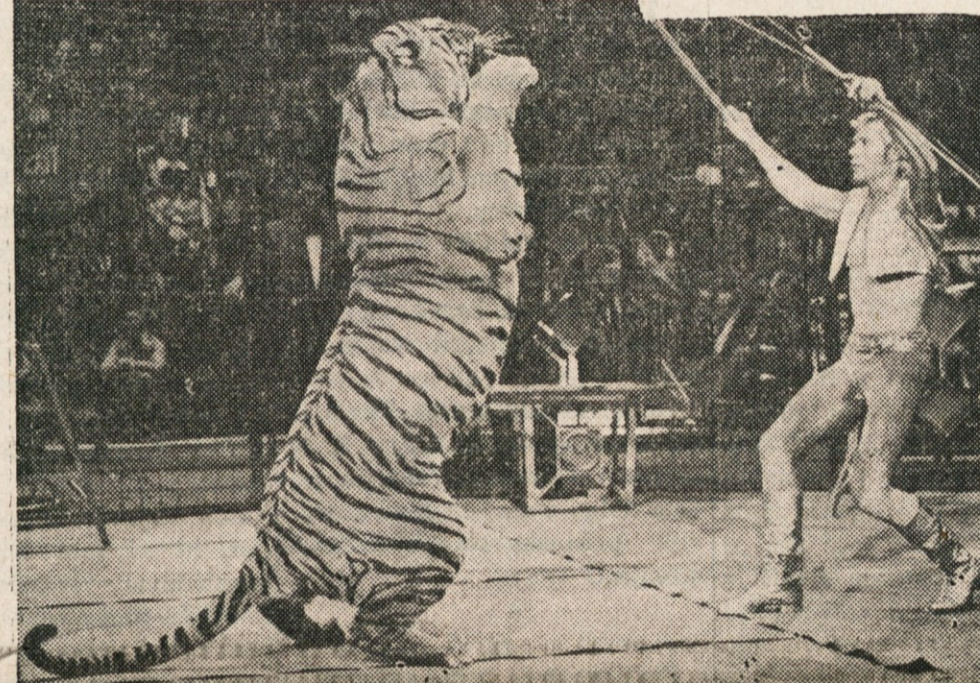
Za posvojitev

NEW YORK, N.Y. — Letno je v ZDA na razpolago za posvojitvev okoli 90.000 otrok.

PODPIS POGODBE —

Gunther in Sigrid Gebel-Williams s sinkom, ki pritiska z očetovo pomočjo nožico na pogodbo za možno očetovo nasledstvo, ko bo ta leta 1991 izpolnil 21 let. Oče je zaposlen v cirkusu Barnum & Bailey kot krotilec tigrov in drugih divjih zveri, kot kaže spodnja slika.

CHICAGO, ILL.

REAL ESTATE FOR SALE

BEVERLY — OPEN HSE. SUN. JUNE 6 1-4 9338 S. Hamilton Cust. bld. brk., 3 bdrms., 1½ cer. tile ba., 2 natl. frplcs., cer. kit. w-brkfst nook, WW crptg., cent. a.c., fin. bsmt., 2 car gar. w-side dr. 445-7211 (108)

VILLA PARK — Brandywine — By. Owner. 4 bdrm., condo. townhse., appls., air cond., liv rm. crptd., pool privileges. No outside maintenance. \$30,000. 629-2669 (108)

By Owner — 5500 West 900 North 7 rm. home with 4 bdrm., 1½ bath., lge. kit. w-brkfst nook. Crpt. thru-out, full bsmt., dble. garage. \$18,500 firm. By appt. 287-7687

FRANKLIN PARK — 6 rm. brick home, 3 bdrms., 2 baths, fenced in yard, garage w-attached porch, nr. stores & trans. Call aft. 6 p.m. for appt. By Owner. KI 6-1589 \$25,500. (108)

INDIAN OAKS BY OWNER Transferred and Must sell! New 5 bdrms. split level. Low taxes (Will County). Low \$40's. 312-739-9767

OPEN HSE. SUN. - MON. 1-6 BY OWNER 1495 Marcus Ct. West Park Ridge. — Spac. 7 rm. brk. and stone ranch on park-like lot. 22' cust. kit. w-bit. ins. 1st. fl. fam. rm., bsmt. with rec. rm., 2 frplcs. \$50's. 823-2607 (108)

OAK FOREST — Beaut. new 19 apt. bldg. with laundromat. Flexi-core const., fully rented, fully eqpt. & crptd. Flexible financing. Call owner at 849-4361.

CICERO — BY OWNER 2 flat modern 4 rm. apt. in ea. and 3 rm. cottage on adjoining lot. 2 car garage. Gas heat. \$35,900. 352-1947 (108)

BEVERLY — 8814 S. HAMILTON Lovely 9-rm. brick home. English chalet style. Lg. liv. rm. with natural frplc., formal din. rm., paneled 1st flr. family rm. Big, bright kit. with eating area. 4 bdrms + 3d flr. den. 3½ baths, att. gar. Many extras. Lovely wooded neighborhood. By owner. \$39,900. 445-1733.

NORTHLAKE — 6 rm. Cape Cod. 2 blks. to park-library-schools-bus-bank-shopping. Honest value. Patio, dble. garage. Extras. \$23,250 Firm. Owner. 562-1037 (107)

CHICAGO, ILL.

HELP WANTED

DIRECTOR OF NURSING — Permanent employment director of nursing for 64 bed Medicare approved ECF. Challenging responsible leadership position for RN, degree desirable. Experience with SCF or nursing home requirements helpful. New benefit program includes retirement. Contact Administrator, Fairview Medical Care Facility, Centerville, Mich. 49032, phone 467-8125. (108)

HOUSEHOLD HELP

WOMAN FOR GENERAL HOUSEWORK For 2 or 3 days per week. Beverly Hills. Call after 10 a.m. wkdays. 767-0911 Ext. 33 (108)

BUSINESS OPPORTUNITY

GROCERY & OFF SALE LIQUOR STORE Choice loc. in Berkeley. No immed. competition. Liv. arrangements poss. See to apprec. Pvt. owner. Call 544-2510. Closed Fridays. (108)

EDGEWATER AREA —

1144 W. Thorndale Juvenile shop. Well establ. Pvt. owner selling due to illness. No immed. competition. By appt. 784-1886 or 275-0435 (108)

TAVERN — Fully equipped w-kit. in 2-story brk. bldg., w-2 apts., 1-6 and 1-4 rms. 6 car brk. garage, on 20 ft. lot, located far S.E. side. Low \$40's. By Owner. 768-8245 aft. 6 p.m. (108)

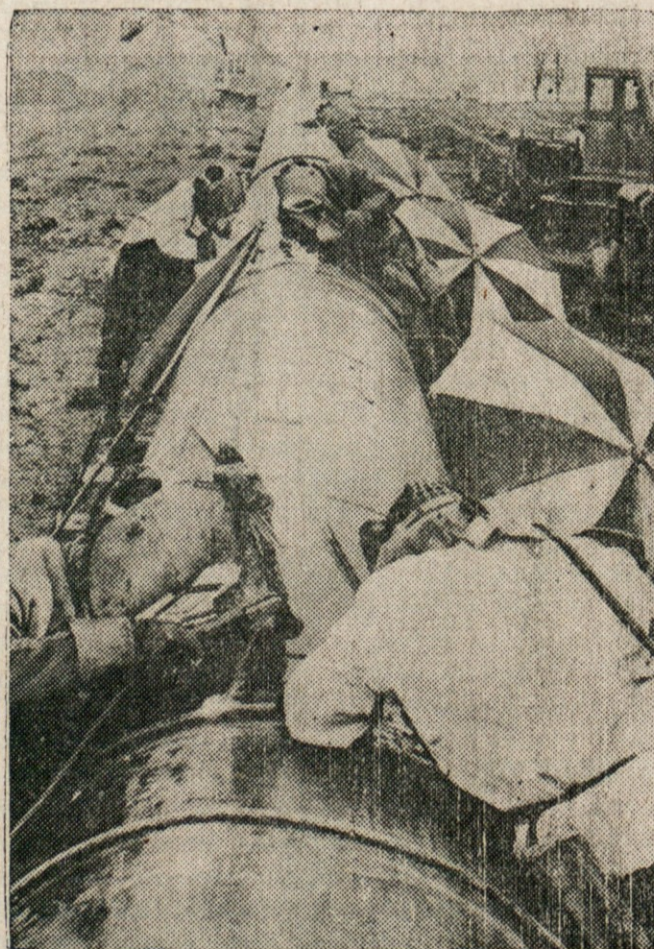
TAILOR & CLEANING SHOP

By Retiring Owner. Good Northwest location. Well established business. Call for details. BE 5-8546

1965 — 60x12 Expando with 2 bdrms. & liv. rm., 15x18', compl. furn. Must be moved. \$3,900 Firm. Ideal starter home. Call owner for appt. 299-0485 (108)

POLNOLETEN — Prestolonaslednik Karl Gustav je dopolnil 25 let in postal po švedskih zakonih polnoleten za prevzem švedske kraljevske krone brez regentskega sveta. Mladi prestolonaslednik je vnuk kralja Gustava Adolfa.

DEŽNIKI PRIPRAVLJENI! — Varilci končujejo delo pri spajanju važnega plinovoda pri vasi Banovci na Češkem. Razpeti dežniki bi jih naj varovali pred dežjem, če bi ne- načno začel.

NAROČITE SI

DNEVNIK

AMERIŠKO DOMOVINO

NAJVEČJI

SLOVENSKI

DNEVNIK

NAROČAJTE

TISKOVINE PRI

AMERIŠKI DOMOVINI